

Стефан ФУРНАДЖИЕВ

ПАША ЗА ВЪЛЦИ

СТЕФАН ФУРНАДЖИЕВ

ПАША ЗА ВЪЛЦИ

chitanka.info

ОБРЪЧИ

*В крачката ми влязоха
трима полицаи,
но тя ги отведе
при Свети Михаил.*

*Сетне ме заградиха
още сто полицаи.
Стрелях. С полицейската униформа
излязох на свобода.*

*Не ме наричайте господин,
че ще си навлека пак
полицейската униформа
и отново ще влезна в обръча.*

ВЧЕРА

*Вчера в Балкана
хайдутите минали.
Подир тях иманяри
черга забравили.
Дървари огън наклали,
козари яли и пили,
а вестници вчерашни
чели-прочели.*

*Там —
досами скалата,
лобната, страшната...*

КЪКРИНСКОТО ХАНЧЕ

*Завивка
върху магарето.
Постеля
върху коня.*

*Господи,
къде е Къкринското ханче?*

*На сън
и Господ се яви,
очите ми отвори.*

*Бял плет видях,
затрупан с кървав сняг.*

ВЗИРАНЕ

*Тъмницата, удължена от взирание,
нахълтва в коридора
и натиска звънеца.
Отварям. А — никой.
Отдавна го знам.
Той иде всяка вечер.
И ме намира.*

ДУМА

Нося в себе си
един човек. Говоря му —
той мълчи.
Мълчи.
Вдигам ръка
да му взема думата.

Гневи го
моята къса реч.
Кладенецът на думите
е затрупан
с пръст и шума.

Спирам през
годините.
Дума не ми продума.

ТЪГА

*Ръка за мен.
Ръка за тебе, сине.
А между нас — тъга.
Пердето пламна.
Страхата отлитна.
Уплашени стъклата се начупиха
и здравецът повърна кръв:
кръвта, покапала от мен
кръвта от теб потекла
сега земята напоява.
Пожарчета от кръв — кръвосмешение!
Очите ми са пламъци от дъб,
езика ми, и той е дъбов пламък.
Дамгосан с кръв — о, сине мой!*

ЖЕГА

*Биволи черни,
спечена жега.
Накъде крачите, влачите
черно корито.*

*Ноздри разпалени,
копита — котви.*

И безумни рога.

*Неизлюпени пилета
с въглени черупка.*

Куче плюе червен език.

*Бъзът е клонест,
пеперудата — гола,
а земята е бивол
в облак загледан.*

ЕВЕРЕСТ

*Студува зимната ваканция.
Бяло, студено,
високо, дълго.
Студено, студено, студено.*

*От върха на надеждата
Христо Проданов
с клетва от Милин Камък
целува Еверест.*

ПАМЕТ

*Умря овчарят, столетникът,
камбаната би.
Три пъти, както за мъж.
И свещ му запалиха.
И по старому го подредиха.
И паричка в устата му сложиха.*

*Заклаха овен за курбан.
С тепан пешкир го дариха.
Сетне повикаха попа,
но стадото се разблея
и заглуши опелото.*

*Върнаха се от гробището;
Беше почерняло
бялото стадо.*

ИЗМОРЕН СЪМ

*Изморен съм от плямпане.
От желания съм погубен,
изправен пред къщата,
разсечена от пътища.*

Въздишам.

*Някъде съм загубил ключа
по течението на Тъжа.*

И разумът ослепява.

*О, радости неизмислени —
там — до раздялата.*

До строшена въпросителна.

ГОРСКО ПИЛЕ

*Докарах вода
от две преспи.
Гора засадих
от два дъба.*

*Кладенче иззидах
с чучури — цеве на пушки.*

*Не пий,
предателю!*

Отмини я!

ЕДИНСТВО

*Газя реката
пресичам я.
Тялото ми върви нагоре
сянката ми надолу изтича.*

*Крача нагоре към извора,
а морето ме тегли
надолу.*

НАЗДРАВИЦА

*Наздраве
за ковача.*

Той кове подкова след подкова.

*Добитъкът от път поспира
копито вдига.*

*И тъй:
Наздраве за ковача!*

*Дано не го погълне мрака:
Дано! Огнището му ще угасне.*

ДЪРВО

*Листото само се отказа от височината си.
Нямам ръст да го задържа за нея.
Падна върху моята ръка
и разлисти душата ми.*

*Листопадът оголи клоните.
Близна въздухът гола кожа.
Мъхът се отрони.*

*Без гравитация
се привличаха
клетките на паметта ми.*

*Без паметта на дървото
не бихме се раждали.*

*Не бихме вървели
без корените на дървото.*

*Бях гост на джуджета,
не моите мисли.
Сега с мъдреците закусвам —
скворци по дърветата.*

*В горското ще отида,
ще засявам тополи.*

ЗМИЙСКО

*Боже,
не заспивай!
Не заспивай!*

*Буден,
дори и да заспиш,
не сънувай,
не сънувай:
— белег от Аспарухово ребро,
Поломено
върху България
кълбо.*

СЕЛСКИ ПЪТ

*Стои той погребан
под черен асфалт,
с каруци, с коне,
с дечурлигата.*

*Сега
само гуми безбожно свистят.*

Отминават. И все не пристигат.

ЕВАНГЕЛИЕ

На Минчо Стоилов

*Гърло,
усетило гладното в хляба,
нашепва ярост в ръцете.*

*Гълъб,
под кървав ястреб,
огън разпалва с крилете си.*

*На бляят срещу вятъра
овцете,
давени от вълци.*

*Сега светкавицата изсича
дори и ръченицата.*

ВЕЧЕР

*Уморен от бялото
мечтая сън спокоен.*

Плачат непосети семената.

Тунджа ме оглежда.

*Дрян — магьосник вдигнал е тояга
и за стадото, и за гърба ми.*

*Вятърът пулсира в дърветата
както в риза усмирителна.*

*Пърхат белите петли на моята
парясана съседка.
И заспивам върху лакът.*

НОЩ БЕЗ ОЧИ

*Изкачвам се към Бухала,
по пътя на резачките.
Край мене всичко килнато
в оголените хребети.*

*Защо ли режем, режем
сред урвите разсънени?
Букът не ще зашушне
сред храсти необръснати.*

*Изсичане. Мъртвило
без бухал и без дъх.
За пръв път слънцето обгаря
посечения връх.*

НИШАН

*Под млечния път високо
крачат хълмове с лешници спечени.
Тези пясъци, смокове хлъзгави,
стягат ме все с въпросителни.*

*Вехти овчари чукат чакмака
прахан от кремък да пламне.
С дървен крак сянка не шари, не куца.
Презжурек. Царство.*

*Камък бял. И кама наточена.
Мъст ще изсмучат от дланите.
Хайде, и не викайте ме тук!
Както да тресне,
обет аз не чупя.*

*Безветрие. Хълми
капчици кръв от десница.*

ЧЕРНАТА МАНДРА

*Станува мандрата на яра,
а майсторът го няма.*

*Впил пръсто върху вимето кораво,
броя ведрата пълни.
Поляни с пачалък и млечка,
за стадо — млечна паша.*

Нож реже. Нож дамгосва.

Така се сири сиренето бяло.

*Дъх саламурен.
Кръв — в маята.*

*И куче лае на провала.
И сирен^о^[1] се вкоравява.*

[1] сирен^о — съсирващо се мляко ↑

ЯТАЧКАТА

*През иглени уши.
На косъм от смъртта.*

На тънък косъм:

*Хляб,
цървули
и пуловери
изплетени на тъмно.*

*Сега —
спокойно тя живее,
и в магазина чака на опашка.
Купува хляб.
Балконче мие.
Цветя полива на балкончето.
И учи внучето си как да вдява
и косъм
в тънката игла на времето.*

ПРОБУЖДАНЕ НА НЕВОЛИТЕ

Спят неволите на воля
и върбите също.
Свит на кравай лежи вола
завит в своята кожа.
Спи яслата.
Синджирите на вдигат вити вежди.
Бяла черга, метнал в тишината,
спи дворът.
В курника самотни спят кокошките,
а и върбите също.
Спи сеното в своята душа.
В сън е зимата и живота.

Събуди се мойто село —
събудиха се и неволите —
зачукаха от мозък на мозък,
а и по върбите също.

Волът се изправи — намести си краката,
кожата отвори широко порите си,
като пробита лодка яслата се напълни,
синджирите се навиха на вити вежди,
дворът се събуди и отви бялата си черга,
кокошките целят зърната.
Сеното се събуди и се пресели
в корените на тревата.
С вода се напи земята.
Едно момиче кичи
черната си плитка с кокиче.

ЗЕЛЕНО ПОГРЕБЕНИЕ

*Къпани от дъжд
и сресани от гребена на вятъра —
откоси полегнали
в зелено погребение.*

*В тях е скрита повече сила
отколкото в мене.
Кой може да влезе в нейната същност,
че да каже каква е?*

*Трева — упоритост тиха —
посвещавай ме в участта си —
довери ме чрез острите зъби
на Великото храносмилане.*

ОКАДЕНИ СВЕКЪРВИ СА МОИТЕ НОЩИ...

*Окадени свекърви са моите нощи,
децата — зелено въстание.*

*Стоя срещу пътя.
Зъбите зъзнат. Ставите пукат.*

*Посича ме юлска жарава.
Бели вампири душат ме.
Поп Груйо с кръст ме догонва,
на тежка сватба ме кани.*

*Бялата риза подай ми,
мамо!*

НОЩ НА РАЗСЪМВАНЕ

На Йордан Хаджиев

*Голобради четници, насядали в тъмното
край босите крака на войводата,
гледат куршума в сърцето му.
Луната шие цървули с човешки ръце —
ще обува децата ни.*

*Разтреперани звезди стискат гласове.
Една заплака. Зов на петел.
Вик на мъртвец.
Нощ във ограда.*

*Тези цървули ще носиш докрая, войводо.
Тези момчета ще бъдат вечно край тебе,
мълчанието ще вика, ще вика
в тази нощ без разсъмване,
осветявана все от тази луна,
дето гледа за сетно тези момчета — мъже,
дето шие последни цървули с човешки ръце
и ги обува на голи и бели,
красиви нозе.*

ПЕСЕН

*Тропота на копита
ниско под небето.
И земята тътне,
и земята пита.*

*Биволици черни
в пътя без подкови
гърбом си отиват
по пътеки нови.*

*И остенът остър
в хълбок ум налива.
И се ражда песен,
обръч се развива.*

Издание:

Автор: Стефан Фурнаджиев

Заглавие: Паша за вълци

Издание: първо

Издател: Издателска къща „Хеликон“

Град на издателя: Казанлък

Година на издаване: 1995

Тип: поезия

Националност: българска

Печатница: „Светлина“ ЕООД — Ямбал

Редактор: Нино Николов

Коректор: Ганка Ангелова

ISBN: 954-8197-18-9

Адрес в Библиоман: <https://biblioman.chitanka.info/books/13824>

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.